

OSD 25/12

ORZECZENIE
OKRĘGOWEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH W [REDAKTOWANE]

z dnia 07 listopada 2012 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych
w [REDAKTOWANE] w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Zdzisław Pieniążek
Sędziowie: r. pr. Grzegorz Kowalik
r. pr. Maria Kohlberger-Wierzbowska

Protokolant: apl. radc. Magdalena Krupińska

przy udziale Rzecznika Dyscyplinarnego: r.pr. Jacka Dzedzyka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 listopada 2012 r. sprawy radcy prawnego [REDAKTOWANE]

obwinionej o to, że:

W dniu 23 lutego 2011 r. nie stawił się na wyznaczonej rozprawie przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP [REDAKTOWANE] mimo prawidłowego zawiadomienia o obowiązkowym stawieniu się na rozprawie oraz zaniechaniu podania usprawiedliwienia niemożności stawiennictwa w wyznaczonym terminie ze względu na zaistnienie poważnej przeszkody tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. 2002 Nr 123 poz. 1059 ze zm.) w zw. z art.47 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

ORZEKA

1. Uznaje radc.pr. [REDAKTOWANE] winnym popełnienia przewinienia dyscyplinarnego opisanego wyżej i za to na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. 2002 Nr 123 poz. 1059 ze zm.) w zw. z art. 47 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego wymierza mu karę upomnienia.
2. Obciąża radc.pr. [REDAKTOWANE] kosztami postępowania w kwocie 650,85 zł na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE]

Uzasadnienie

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [redacted] [redacted] wystąpił w dniu 8 maja 2012r do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w [redacted] z wnioskiem o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu [redacted] zarzucając mu, że mimo prawidłowego wezwania nie stawiał się na rozprawie przed Sądem Dyscyplinarnym w dniu 23 lutego 2011r. i nie usprawiedliwił swej nieobecności, przez co czynem tym dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. nr 10 z 2010r.,poz.65 z p.zm.) w związku z art. 47 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przewinienia dyscyplinarnego twierdząc pierwotnie, że nie miał obowiązku osobistego stawiennictwa na rozprawie przed Sądem Dyscyplinarnym, a następnie zarzucił, że nie był prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy, bowiem zawiadomieni nie zostało mu doręczone osobiście, jak tego wymaga art.130 k.p.k.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił, co następuje:

W oparciu o znajdujący się w aktach sprawy Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego [redacted] sygn. akt OSD [redacted] protokół z rozprawy przeprowadzonej w dniu 23.02.2011r. stwierdzono, że radca prawny [redacted] w rozprawie tej nie wziął udziału i fakt ten nie był przez obwinionego kwestionowany. Z treści wspomnianego protokołu wynika również, że w rozprawie nie uczestniczył jego pełnomocnik, adw. [redacted] mimo odmiennych twierdzeń obwinionego złożonych przed rzecznikiem dyscyplinarnym do protokołu przyjęcia wyjaśnień w dniu 29.12.2011r. Zawiadomienie o terminie owej rozprawy kierowane do radcy prawnego [redacted] na adres Kancelarii Radców Prawnych, w której był on zatrudniony, odebrała [redacted] asystentka zarządu. Według wyjaśnień obwinionego złożonych na rozprawie w dniu 8.08.2012r. była ona pracownicą [redacted] S.A., to jest innego podmiotu, mieszczącego się pod tym samym adresem, pod jakim ma siedzibę Kancelaria Radców Prawnych [redacted] Sp.kom. [redacted] odbierała również inne pisma i wezwania wysyłane przez OSD do radcy prawnego [redacted] pod adresem Kancelarii. (akta OSD sygn. [redacted])

Postanowieniem z dnia 8.08.2012r. OSD dopuścił dowód z zeznań świadka [redacted] [redacted] a okoliczność doręczenia obwinionemu wezwania na rozprawę wyznaczoną na dzień 23.02 2011r. lecz dowód ów pominął z uwagi na nie stawienie się na rozprawie świadka wezwanego na adres Kancelarii obwinionego (wobec nie wskazania przez jego obrońcę miejsca zamieszkania tego świadka) oraz cofnięcie przez Rzecznika

Dyscyplinarnego wniosku o przesłuchanie [REDAKTOWANE] z powołaniem się na argumenty przytoczone w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 2.03.2012, sygn.akt [REDAKTOWANE] wskazujące na skuteczność doręczenia zawiadomienia radcy prawnego o rozprawie dokonanego do rąk osoby upoważnionej do odbioru korespondencji w miejscu jego zatrudnienia. Na rozprawę w dniu 7.11.2012r. obwiniony i jego obrońca nie stawili się, mimo prawidłowego zawiadomienia.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Przepis art. 47ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego nakłada na radcę prawnego obowiązek stawienia się w wyznaczonym terminie na wezwanie sądu dyscyplinarnego, a w razie zaistnienia poważnej przeszkody zobowiązuje go do usprawiedliwienia niemożności stawiennictwa. Zgromadzone w sprawie dowody skazują niewątpliwie, że obwiniony radca prawny [REDAKTOWANE] nie stawił się na rozprawie przed OSD OIRP [REDAKTOWANE] w dniu 23.02.2011r. i nie przedstawił usprawiedliwienia swej nieobecności. Podniesiony przez obwinionego zarzut, że nie był prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy, gdyż pismo zawierające wezwanie nie zostało mu doręczone osobiście nie jest trafny, nie znajduje potwierdzenia w materiale dowodowym i nie usprawiedliwia nieobecności na rozprawie. W ocenie Sądu Dyscyplinarnego odebranie przez asystentkę zarządu [REDAKTOWANE] wezwania radcy prawnego [REDAKTOWANE] na rozprawę wysłane listem poleconym na adres Kancelarii, w ramach której wykonuje on swój zawód uznać można za równoznaczne z dopełnieniem wymogu osobistego doręczenia tego pisma (art.132 § 1, art.377§3 k.p.k.w zw. z art.74¹ ustawy o radcach prawnych). Zgodnie z poglądem Sądu Najwyższego przedstawionym w powołanym wyżej orzeczeniu, który OSD w pełni podziela, wymóg osobistego zawiadomienia radcy prawnego o terminie rozprawy jest spełniony nie tylko wówczas, gdy to on podpisał poświadczenie odbioru wezwania, ale również wtedy, gdy wezwanie wysłane na adres jego miejsca zatrudnienia zostało odebrane przez osobę upoważnioną do odbioru korespondencji. [REDAKTOWANE] uznać należy za taką właśnie osobę, skoro poczta wydawała jej listy polecane dla Kancelarii i odbierała ona również inne pisma i wezwania wysyłane przez OSD do radcy prawnego [REDAKTOWANE] pod adresem Kancelarii, które niewątpliwie otrzymywał, skoro odpowiednio na nie reagował. Za takim wnioskiem przemawia nadto przyznany przez obwinionego fakt, iż również obecnie sekretarka [REDAKTOWANE] S.A. przyjmuje korespondencję kierowaną do Kancelarii obwinionego. Trzeba przy tym podkreślić, że obwiniony w istocie nie stwierdził wyraźnie, że nie otrzymał wezwania i nie wiedział o terminie rozprawy w dniu 23.02.2011r., a jedynie wskazywał, że wezwanie nie zostało mu doręczone w sposób, który jego zdaniem, był prawidłowy. Co więcej, składając wyjaśnienia przed Rzecznikiem Dyscyplinarnym, radca prawny [REDAKTOWANE] wskazywał na inne przyczyny nieobecności na rozprawie i nie twierdził, aby wezwania nie otrzymał, a zwłaszcza by osoba, która przyjęła pismo z wezwaniem nie przekazała mu go.

56

Mając powyższe na uwadze Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że radca prawny ██████████ uchybił zasadom etyki zawodowej radców prawnych określonym w art. 47 ust 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. przez to, że bez należytego usprawiedliwienia nie stawił się na rozprawie przed sądem dyscyplinarnym, co uzasadnia jego odpowiedzialność na zasadzie art. 64 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych. Wymierzając za ten czyn karę dyscyplinarną upomnienia na podstawie art.65.ust.1bpkt 1 powołanej ustawy OSD uznał, że jest ona odpowiednia do stopnia winy i rodzaju przewinienia popełnionego przez obwinionego radcę prawnego.

Kosztami postępowania obciążono obwinionego na podstawie art. 70⁶ ust.2 cyt.ustawy o radcach prawnych.

Od orzeczenia służy odwołanie o Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w Warszawie z pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w ██████████ w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia.

Przy
[Signature]
[Signature]